

ATUNCI ISUS A VENIT ȘI A CHEMAT

Sfântul Ioan, capitolul al 11-lea, începând cu al 18-lea verset, doresc să citesc.

Acum Betania era aproape de Ierusalim, cam la cinsprezece stadii:

Și mulți din Iudei veniseră la Marta Maria, ca să le mângâie privitor la fratele lor.

Atunci Marta, îndată ce a auzit că vine Isus, i-a ieșit înainte: dar Maria ședea liniștită în casă.

Atunci Marta i-a spus lui Isus, Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

Dar eu știu, că acum, orice vei cere . . . Dumnezeu, Dumnezeu va da.

Isus i-a zis, Fratele tău va învia din nou.

Marta i-a zis, eu știu că va învia la înviere în ziva de apoi.

Isus i-a zis, Eu sunt învierea, și... viața: cel ce crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși va trăi:

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?

Ea i-a zis, Da, Doamne: eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume. (Și priviți la aceasta!)

Atunci când ea a spus așa, s-a dus în calea ei, și a chemat-o în taină pe sora sa Maria, spunându-i, A venit Învățătorul, și te cheamă.

2 Să ne rugăm. Tată Ceresc, adeverește Cuvintele acelea la inimile noastre, în această seară, în timp ce așteptăm după Tine acum. Cuvântul Tău, slujitorul Tău, și textul, este totul încredințat Ție, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă puteți așeza.

3 Scopul meu pentru a fi aici este să 'incerc să ajut poporul lui Dumnezeu. Nu atât cât să mă rog, și să pun mâinile peste bolnavi, dar ca ei să-l poată recunoaște pe Isus Cristos în mijlocul nostru, Fiul lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Noi vorbim în această seară asupra acestui subiect: Atunci Isus A Venit Și A Chemat.

4 Acum în această perioadă despre care vorbim, a fost un timp foarte trist. Dacă ați citit vreodată povestirea în viața Domnului nostru, noi aftăm că El a fost un bun Prieten al acestui băiat, Lazăr. El a fost... După plecarea lui Iosif, sau, El a plecat și a venit să locuiască cu Marta, Maria, și Lazăr. Și ei erau prieteni buni. Ei aveau... El a fost ca un păstor pentru ei, un—un Prieten adevărat. Și I-au făcut mici lucruri de purtat, o haină să poarte, eu cred, ei pretind, și aceasta a fost țesută fără cusătură. Și astfel ei au făcut lucruri pentru El, pentru că au crezut în El. A fost că ei—ei au crezut și au văzut aceea. Au părăsit biserica, și așa mai departe, ca să-l urmeze pe El. Și acela a fost un lucru mare în acea zi, în care pedeapsa pentru aceasta putea fi chiar moartea, să—să se îndepărteze de aceasta.

5 Dar, Isus, această Persoană care mergea în jur după cum se spunea, rupându-le bisericile, și spunând lucruri rele despre preotul lor, și—și așa mai departe, El le-a—EL le-a făcut un mare rău lor, se gândeau ei. Și—și chiar a-L

mărturisi ar fi să—să fie scoși din sinagogi. Și atunci dacă erai scos din biserică, ei—ei credeau că tu nu aveai nici—nici o șansă de răscumpărare. Dacă nu ai aparținut la una din sectele lor, ca Rkriseu, Saducheu, sau ceva, nu exista răscumpărare dacă erai în afara aceleia. Și dacă ei aveau dreptul, cheile, și ei puteau chiar să te arunce afară dacă vroiau. Aceea a fost propria lor enunțare. Nu-i de mirare că Isus a spus, „Voi, prin datina voastră, ați făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără efect.” Vedeti?

6 Și acum se repetă din nou, pentru că toți știm că istoria se repetă din când în când. Și este—este așa de trist de spus, dar a fost profețit să se repete, și a făcut-o din nou.

Noi aflăm că nu se gândea bine despre Isus.

7 De multe ori, oamenii vor să judece omul care nu este de acord cu ei. Noi nu ar trebui să facem aceea. Putem să fim în dezacord unul cu celălalt, și încă să fim prietenoși. Dacă nu am putut să fim în dezacord cu un om, și încă să îl iubesc și să mă rog pentru el, și să fiu în dezacord cu el pe... cu el pe baza Scripturii, și pentru mai bună iluminare, atunci eu nu-i voi spune nimic. Eu întotdeauna vreau să fiu în dezacord cu el, prietenește, pentru că îl iubesc, și eu—eu cu siguranță nu vreau ca el să fie pierdut. Și el ar trebui să facă același lucru cu mine; noi nu vrem să fim pierduți. Și noi trebuie să ne bazăm gândurile noastre pe ceea ce spune Cuvântul. Cuvântul să fie Adevărat. Nu crezul nostru sau care sunt gândurile noastre, dar ce spune El; nu interpretare personală, doar ce a spus Cuvântul.

8 Seara trecută, am făcut ceva și părea aproape profanator, eu cred că a fost la un mic dejun al slujitorilor dimineața trecută. L-am pus pe Isus la o judecată. Am spus, „Întocmai cum au făcut ei atunci, așa fac ei astăzi. Poate ar fi bine dacă o repet doar pentru un moment, dacă avem timpul. Acum, am spus, astăzi noi aftăm că...

9 În reformarea lui Luter, el, în timpul aceleia, a spus că cel drept va trăi prin credință. „Omul care crede, este cel, care Îl are.” Dar noi am aflat că mulți dintre ei au spus că au crezut, și nu Îl aveau.

10 În zilele lui—lui John Wesley, dacă au primit a doua binecuvântare, au munit aceasta, sfințire, sfințire deplină, ei erau fericiți și au strigat. „Toți au strigat, că Îl au.” Dar au aflat că nu aveau. Mulți dintre ei au strigat, și nu L-au avut.

11 Zilele Cincizecimii, au spus, „Acum restaurarea darurilor a venit, botezul Duhului. Cel care vorbește în limbi, are.” Noi aflăm că mulți au vorbit în limbi, și nu L-au avut.

12 Astfel ei spun, „Bine, roada Duhului, asta-I ceea ce este.” Oh, nu, nu roada Duhului. Știința Creștină are aceea, unde cu greu . . . Dragostea este roada Duhului. Apoi, și ei au mai multă dragoste decât oricine, și tăgăduiesc Divinitatea lui Isus Cristos; doar Îl numesc un profet, doar un om obișnuit. Vedeti? Astfel aceea nu o rezolvă.

13 Dați-mi voie să chestionez aceea doar un minut. Să-l luăm pe Isus la judecată. Și Dumnezeu să mă ierte pentru această afirmație, de la platformă, dar voi fi împotriva Lui pentru un minut, doar ca să vă aduc pe voi la Lumină. Vedeti?

14 „Acum vă am pe voi oamenii de aici în această seară; eu vă vorbesc vouă. Am fost în trecut într-o altă zi când Isus din Nazaret a fost pe pământ. Am venit la voi, și să raționez cu voi împotriva acestui ins, Isus din Nazaret. Acum cu toții știm că Dumnezeu este dragoste. Biblia spune că El este. Bine, și dragostea, Duhul este îndelung răbdător, bunătate, răbdare, blândețe, și așa mai departe, și dragoste. Acum eu spun, eu vreau să vă întreb ceva. Vom merge să luăm ce—ce noi știm, un Creștin.

15 „Priviți la acest preot bătrân al vostru. Stră-stră-stră-bunicul lui a fost un preot. El trebuia să fie născut în acel neam de Leviți, ca să fie un preot. Noi aflăm, acum, că el nu are viața unui om tânăr cum ați avut restul din voi. Ce face el? El se sacrifică, el este sus acolo să studieze Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu. El îl parcurge, zi și noapte, zi și noapte, trebuie să știe fiecare literă din acesta, fiecare cuvânt din sul. El trebuie să îl știe pe de rost. El—el, doar ceva privitor la acesta care el trebuie să știe.

16 „Și apoi, în afară de aceea, când tatăl și mama ta au fost căsătoriți, cine i-a unit împreună ca soț și soție? Piosul tău preot bătrân. Cine era acesta care a venit la tatăl tău când el a fost în nevoie și datora ceva bani pentru ferma lui, pe care ipotecarii urmau să o ia? Cine a stat alături de el? Bunul tău preot bătrân. Cine a stat alături de mama ta în cameră acolo când ea te-a născut pe tine? Bunul preot bătrân. Cine vine la tine când tu ești bolnav și în nevoie? Bunul tău preot bătrân. Cine te-a binecuvântat și te-a încredințat lui Dumnezeu, și te-a tăiat împrejur în a opta zi? Bunul tău preot bătrân. Când tatăl și mama ta erau gata să divorțeze, cine i-a readus împreună, i-a ținut împreună? Bunul tău preot bătrân. Când este necaz în cartier, cine se ocupă de acestea? Bunul vostru preot bătrân. Desigur.

17 „Acum acest bun preot bătrân știe că Biblia a spus că Dumnezeu cere un miel pentru o jertfă. Mulți dintre voi oameni sunteți oameni de afaceri, astfel voi nu creșteți oi, cu toate acestea Dumnezeu cere o oaie. Au făcut câteva staule sus acolo, au vândut oile lor așa că oamenii de afaceri au putut să meargă sus și să le cumpere, oferind o jertfă pentru sufletul lor, care Dumnezeu o cere.

18 „Ce a făcut acest ins tânăr, numit Isus? De unde a venit el? Se spune că a fost născut, o naștere din fecioară. Cine a mai auzit un astfel de lucru absurd? Noi știm că mama lui l-a avut înainte ca ea și Iosif să fie născut, sau, ea și Iosif să fie căsătoriți, el a fost născut. Acum noi aflăm că el este un—el are un nume rău, în primul rând.

19 „Ce carnet de membru are el? Dacă el era un om evlavios, cu ce grup s-a unit el? Când preotul vostru studia, studia, studia, studia, ca să cunoască acel Cuvânt; aici vine el în jur, să dărâme ceea ce a clădit el. Veți numi voi pe acela 'Dumnezeu'? Cu siguranță nu.

20 „Acum, zilele trecute, când preotul vostru a făcut acel loc sus acolo, acel... și de unde voi puteați cumpăra jertfa, ce a făcut acest tânăr? Bunătate? El a bătut, a pus niște frânghii împreună, ceva fuior și piei, și a privit asupra oamenilor, cu mânie; a răsturnat acele mese, și i-a izgonit afară de acolo. Și voi numiți aceea roade ale Duhului, privind asupra lor, cu mânie? Și, priviți, lipsind omul de ocazia lui de a se închina lui Iehova! Omul de afaceri vrea să i se închine Lui; el nu crește

miei, și s-a dus acolo ca să îl cumpere. Și El le-a răsturnat, și i-a lovit, și i-a alungat afară."

21 Cine are roada Duhului acolo? Vedeți? Iată-vă. Vedeți, nici roada Duhului, nici vorbire în limbi, nici strigarea.

22 Voi spuneți, „Atunci, Frate Branham, care este dovada? Care este dovada?” Adeverirea Cuvântului în ora aceasta.

23 Ei au avut Biblia. El a fost exact ce Iehova a spus că se va întâmpla. Aceasta nu are nevoie de nici o interpretare. Aceasta s-a interpretat acolo. Acolo au fost preoții voștri, acolo a fost tot ce aveau ei, și toate celelalte doar atât de curent și totul, dar cu toate acestea ei nu au reușit să vadă Cuvântul. Și El a făcut acel Cuvânt să trăiască pentru epoca aceea. Aceea este dovada din epoca aceea.

24 Luter a avut dovada din epoca lui, Wesley din epoca lui, Cincizecimea în epoca acesteia, dar noi suntem în altă epocă. Acele lucruri sunt bune. Dar cum bebelășul, are un deget, un ochi, și nas, dar după o vreme el trebuie să devină o ființă umană.

El trebuie să devină un—un copil maturizat; apoi să fie născut, să aibă un suflet, trup, spirit, se poate mișca în jur.

25 Acum noi aflăm că, toată aceasta, Isus a afirmat, și doar câțiva, doar aceia pe care El i-a rânduit la Viață, L-au văzut. Nu mulțimi mari; Mulțimile Lui nu puteau fi niciodată ca și mulțimile lui Caiafa. Păi, Caiafa ar fi putut chema toată națiunea laolaltă. Isus a chemat doar câțiva împreună. Nu mulți L-au cunoscut. Mii de mii, când El a venit pe pământ. El a umblat pe pământ, și ei nici măcar nu au știut că El a fost aici.

26 Așa va fi din nou! El va veni la aceia care sunt chemați la Viață! El știe cine este chemat la Viață. Și El nu va... Este treaba Lui să se îngrijească de aceea.

27 Acum observăm că atunci ei au ieșit din biserică, și ei L-au crezut. Tot ce spunea Cuvântul despre El, acolo era El.

28 Și într-o zi El a părăsit casa lor. Vreau să vorbesc despre trei lucruri: Isus a plecat; moartea a venit; și toate speranțele erau duse. Eu vreau să vorbesc despre acele trei lucruri pentru câteva minute.

29 Isus a plecat. Și când El a plecat, necazul a venit înăuntru. Acum când El vă părăsește, sau casa în care locuiți, necazul este pe drumul lui. Satan are o ușă deschisă când Isus pleacă.

30 El a plecat, și—și îndată ce El a făcut-o, atunci moartea a intrat. Și când Isus se duce afară, moartea vine înăuntru. A fi separat de El este moarte, astfel moartea a venit înăuntru când Isus a mers afară.

31 Și moartea a zăbovit cu Lazăr. Și atunci Acela în care ei au crezut și iubit, au trimis după El să vină să se roage pentru Lazăr, pentru că ei L-au văzut și au știut că El cunoștea pe Dumnezeu, că, „Orice, Dumnezeu...” Marta a exprimat aceasta înapoi acolo, „Orice îi spui Tu lui Dumnezeu acum, Dumnezeu o va face.” Ea a recunoscut că El și Dumnezeu erau Unul. El era Cuvântul orei, astfel ea a recunoscut asta. Și a știut, că dacă ea ar fi putut cândva să intre în contact cu El, dar El era plecat și ei nu L-au putut prinde. Și ele au trimis după El, și, în loc ca El

să vină, El a mers mai departe. Și atunci ele au trimis din nou, și, în loc ca El să vină, El a mers mai departe.

32 Uneori ne mirăm de ce se întâmplă acele lucruri, dar nu spune Scriptura că, „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”? El știe ce face. Dacă El întârzie, e totul în regulă. El știe ce face. Acolo era un scop.

33 Noi aflăm că El a spus, în Sfântul Ioan 5:19, „Adevărat, adevărat, Eu vă spun că, Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci doar ce vede El pe Tatăl făcând.”

34 Tatăl i-a spus Lui să plece, și să fie plecat așa multe zile. După ce zilele au fost terminate, atunci El a spus ceea ce El a spus atunci, că, „Prietenul nostru Lazăr doarme.”

Și el a spus, „Ei bine, el face bine.”

35 A spus, „El este mort. Și pentru binele vostru Eu sunt bucuros că nu eram acolo.” Pentru că, ei ar fi încercat să-L facă să meargă la el, să-l vindece sau să spună ce trebuia făcut. Dar El a știut ce trebuia făcut, astfel El a făcut chiar exact ceea ce a fost orânduie ca El să facă: să stea departe. Dacă Îl observați la mormânt când El a venit înapoi. El a exprimat aceea când El a venit înapoi și a găsit această acasă.

36 Toate speranțele erau duse. Lazăr a murit. În fiecare oră, ele au continuat să se gândească, „El ar putea veni pe scenă. El ar putea veni pe scenă. El s-ar putea întoarce.” În cele din urmă, el a murit, suflarea l-a părăsit.

37 Au ieșit, l-au îmbălsămat, luând sângele din trupul lui, l-au înfășurat în pânză, mirodenii, și l-au îmbălsămat și-l-au așezat în mormânt, au pus o piatră pe mormânt, ceea ce era obiceiul lor de îngropare în acele zile. O groapă în pământ, chiar poate în stâncă, și așezau o piatră deasupra acesteia, acela era obiceiul lor.

38 Prima zi a trecut, a doua zi a trecut, a treia zi a trecut, a patra zi a trecut, omul era deja în putrefacție în mormânt. Nasul lui probabil că a căzut înăuntru. Acela, eu cred că este primul lucru care cade înăuntru, este nasul. Și el era deja putred. Carnea lui-lui s-a întors înapoi în țărâna, pământului, sau mergea înapoi. Sufelul lui a fost în călătorie de patru zile pe undeva, de la el.

39 Toate speranțele de al vedea cândva din nou, în această viață, erau duse. Și atunci când erau duse toate speranțele. Ele au așteptat, „Poate dacă EL va veni în prima zi, a doua zi!” Nu. Atunci el a murit, și El nu a venit. Atunci s-a așezat disperarea.

40 După o vreme acolo a fost cineva care trebuie să-i fi spus, „Învățătorul este afară.” Aici se duce Marta în jos pe stradă!

41 Isus a venit în acel ceas întunecat când toată speranța a fost dusă. Așa este de obicei când vine El. Vedeți? El vine tocmai în cel mai întunecat timp, atunci Isus apare pe scenă.

42 Acum priviți, El vine și cheamă după Marta. Prezența Lui a adus noi speranțe. Nu contează dacă băiatul era mort, totuși Prezența Lui aduce speranță nouă.

43 Tu ai putea ședea aici în această seară, prietenul meu, unde doctorii au renunțat la tine, cu cancer, probleme de inimă. Poate într-un scaun, infirm, toată

știința a spus că nu este nici o speranță pentru tine; depunerea de calciu a—a format noduri pe ale tale—tale—oasele tale, că tu nu le mai poți îndoi. Sau, ori a ta—inima ta este atât de grav, doctorul spune că te-ai putea duce în orice minut. Oh, și o mulțime mare de oameni cu cancer și TBC, poate ultima speranță care o aveți, și se pare că doctorul a renunțat la voi. Totuși, a fi în Prezența și recunoașterea Prezenței lui Isus Cristos, aduce din nou speranțe.

44 Cineva o poate chiar numi pentru voi. Poate nu ați auzit niciodată de aceasta înainte, dar să spună cineva, „Eu știu unde este o biserică, ei cred în Dumnezeu și se roagă pentru bolnavi,” repede (Acum, tu ești gata să mori. Vedeti?), răsar noi speranțe. Întotdeauna răsar. În acel ceas întunecat, atunci este de obicei când cineva spune ceva despre aceasta, vă spune despre Isus. Prezența Lui a adus speranțe noi.

45 Fie ca aceasta să facă același lucru în seara asta, cum a făcut-o seara trecută. Când vedem acel Cuvânt adevărit dincolo de orice umbră de Indoială, care a fost manifestat, și dovedit; că acel Isus care a trăit acum o mie nouă sute de ani în urmă, care a murit pe Calvar, a Înviat a treia zi, și s-a arătat acelor ucenici și le-a deschis ochii, și a făcut această făgăduință din ziva aceasta, este chiar aici în această seară în prezența noastră acum, este obligat să aducă speranțe oamenilor. Noi speranțe fulgerează în sus.

46 Poate cineva a spus, „Biserica a fost într-un fel secetoasă pentru o vreme. Nu am avut nici o apă bună proaspătă timp de—de câteva luni. Nu am avut o trezire. Se pare că toți sunt așa în stagnare, sau așa ceva. Noi doar mergem la biserică și cântăm un imn, și—și auzim câteva mesaje și mergem înapoi.” Dar dintr-o dată, atunci, când începem să devenim uscați, atunci Isus vine pe scenă, ne îmborsățează, ne aduce ceva nou. EL este întotdeauna acolo ca să facă aceea. Speranțe noi vin când—când Isus vine înăuntru. Prezența Lui aduce speranță nouă.

47 Ea a știut că El era acel Cuvânt al lui Dumnezeu manifestat. Ea a văzut epoca aceea. Sau, dacă nu ar fi văzut, ea ar fi fost încă Ortodoxă. Ea încă ar fi aparținut bisericii. Dar ea a văzut acel Cuvânt făgăduit. A văzut acel Cuvânt făgăduit manifestat prin El și a știut că El era acel Cuvânt viu. Și când a auzit despre acesta, nu i-a păsat cât de mulți o criticau, în plus, ea s-a luat după El cât de tare a putut ea merge. Vedeti? Ea știa că El era acel Cuvânt manifestat.

48 Fără îndoială că ceea ce a citit ea despre povestea lui Ilie în zilele lui. Acum, el era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în acea zi. El a fost un profet, și Cuvântul Domnului vine la profet. Și a fost o femeie acolo care a avut un copilăș care i-a fost dat printr-o binecuvântare cu care a binecuvântat-o profetul, și ea a avut copilul.

49 Într-o zi, pe la ora unsprezece, el trebuie că a avut o însolație. El era afară la câmp cu tatăl lui, Biblia nu spune că a fost, că a fost insolație, dar el a început să plângă, „Capul meu! Capul meu!” Cam pe la ora unsprezece în timpul zilei. Și el avea un slujitor, tatăl a avut, să îl ducă acasă. El a zăcut pe poala mamei lui până pe la amiază, a devenit mai bolnav și mai bolnav, și în cele din urmă a murit.

50 Și acum, în loc să intre în disperare, toți vecinii au venit înăuntru țipând și se văicăreau, dar acea mamă statornică, copilășul ei era mort, l-a dus sus în acea

cămăruță care a făcut-o pentru profet, și l-a așezat pe patul lui, în felul acela. Și a spus slujitorului, „Pune-mi șaua pe un catâr, și mână înainte, să nu oprești decât când ți-o spune.” Oh, vai! Asta-i tot!

51 Nu avem timp pentru dezbateri și ceartă. Aceasta a trecut de ziva aceea. Să mergem înainte. Noi trebuie să ajungem acolo. Noi avem o nevoie.

52 Și așa a spus, „Du-te înainte, să nu te oprești din mers decât când ți-o porunci eu.” Și au mers până au ajuns la Ilie.

53 Ilie, fiind un om al lui Dumnezeu, nu ca și Cristos; Cristos știa toate lucrurile, pentru că El era Dumnezeu. Ilie a fost o parte din Dumnezeu. Acela era Cristos în Ilie. Și acela a fost mesajul orei, căci Cuvântul Domnului pentru acea oră a fost cu acel profet.

54 Isus a fost plinătatea tuturor acelor profeți, fiecare din ei doar l-au manifestat pe El. Asta e tot. Tot parcursul de la Iosif, de la treizeci de piese de argint, peste tot, el—el a întruchipat pe Cristos. Așa și Moise!

55 David, stând ca un rege respins pe deal, plângea că a fost respins. Opt sute de ani după aceea, Fiul lui David a stat pe un deal. Acela a fost Duhul lui Cristos în David acolo. Și El... Vai! El a fost atât Rădăcina cât și Sămânța lui David. Și astfel El a stat pe deal, plângând, ca Rege respins, „Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să vă ocrotesc, cum o găină și-ar ocroti puii ei.” Ce a fost acesta? A fost Cristos în urmă acolo.

56 A fost Cristos plângând când David a scris imnul, „Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit Tu? Toate oasele Mele, Ele Mă privesc. Ei Mi-au străpuns picioarele și mâinile Mele. Și-au împărțit hainele Mele între ei. Trag la sorți pentru cămașa Mea.” Acela a fost Cristos care vorbea în David. Așa este. El a fost manifestarea Cuvântului. Cristos a venit să împlinească acele lucruri care au fost vorbite de profeți, pentru că Cuvântul a fost cu profeții.

57 El a spus aceea în lecția de seara trecută, că El a venit să împlinească ceea ce au spus profeții despre El, pentru că ei aveau Cuvântul. Și Ilie a fost profetul lui Dumnezeu, Cuvântul din acea zi.

58 Așadar femeia Sunamită a stat cu acest profet până când el a venit și a manifestat puterea lui Dumnezeu, și s-a pus peste copil, și copilul a revenit la viață.

59 Acum Marta trebuie că a recunoscut aceasta, deși ea era ocupată cu treburile casei, spălatul vaselor, și așa mai departe. Dar acolo ea și-a arătat culoarea ei. Ea a arătat ce era cu adevărat în interiorul ei. Ea s-a dus să-L aducă imediat. Dacă Dumnezeu a fost în flie, Dumnezeu trebuia să fie în Cristos, pentru că El a dovedit că El era acea Persoană. Amin. imi place aceea, acea determinare! Ea se duce la El. Ea a trebuit să ajungă la El. Și ea află acolo, așa cum a ajuns la El—la El; acum amintiți-vă, știa că El nu s-a schimbat niciodată, că Durmiezeu nu-și schimbă niciodată programul Lui. Dacă El a fost în Ilie și a putut învia pe morți, El era în Cristos și putea învia pe morți, deși El nu a făcut-o, pentru că este același Dumnezeu.

60 Nici nu s-a schimbat El frică! Este tot așa de mult Dumnezeu în seara

aceasta cum a fost El întotdeauna. El este același ieri, azi, și îa veci. El nu se schimbă.

61 Și El a știut că ea a știut că era în El. Priviți, doar în câteva minute o vedește, când ea i-a spus Lui ceva despre fratele ei, și a spus, „Doamne, eu—eu cred că Tu ești.”

62 Și El a spus, „Eu sunt Învierea și Viata. Chiar dacă era mort, totuși el va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. EU SUNT.” Acela este EU SUNT care a fost în rugul aprins, cu Moise. „Eu sunt Învierea. Eu sunt Viața. Eu am fost Zidul. Eu încă sunt El. Eu sunt Învierea și Viața. Cel care crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” După această asigurare mare care a avut-o ea, că El era Cuvântul făgăduit; când a spus El, fiind un Profet, El nu putea minți; așadar El, când El a spus, „Eu sunt acel EU SUNT. Eu sunt Cel care este Învierea și Viața.”

63 Ea a spus, „Eu cred că Tu ești Acela, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume. Deși fratele meu este mort, zăcând afară acolo în mormânt, el este... trupul lui se descompune acum; dar chiar și acum, orice spui Tu, va veni la împlinire.” Exact!

64 Tot ceea ce a vrut ea a fost să-L audă spunând aceasta! Amin. Oh, Marta, unde ne aflăm noi în această seară? „Doar vorbește Cuvântul; slujitorul meu va trăi! Doar să-L audă zicând aceasta! Ei poate au venit și i-au spus ei că El a spus-o, dar aici a fost El Însuși. O Dumnezeule, deschide ochii orbiți, ca ei să poată fi în stare să vadă! Când El, în Prezența Lui, vorbește Cuvântul, întotdeauna este manifestat.

65 Ea a spus, „Orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da. Doar lasă-mă să aud!” Ea a vrut ca El să spună Cuvântul. Asta era tot ce a vrut ea să audă. Doar să obțină Cuvântul, era tot de ce avea ea nevoie, era să-L audă spunând că El o va face.

66 Și El ar fi făcut-o chiar atunci, dar, vedeți voi, potrivit viziunii pe care Tatăl i-a arătat-o Lui, El a trebuit să stea lângă mormânt. Oh, vai! Păstrați-vă credința! Dumnezeu lucrează totul bine. Va fi totul bine. Doar a așteptat până a ajuns ea la mormânt.

67 Observați, ea putea să-L facă doar să o spună, chiar când el era încă... Toate speranțele duse, tot toate lucrurile. El era mort, putrezind în mormânt, dar doar să-L audă să o spună, este tot ce vroia ea.

68 Actun când El a spus, „Eu sunt Învierea și Viata,” ea a crezut aceasta. Ea a crezut aceasta. Acum observați, acum ea a trebuit să creadă imposibilul, când L-a auzit să spună, „Eu sunt Învierea și Viata. Chiar dacă a fost mort, totuși el va trăi, și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” A spus, „Crezi tu aceasta?”

69 Si ea a spus, „Da, Doamne, eu cred. Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume.” Îmi place asta. Îmi place asta.

70 Eu—eu am spus aceasta mai înainte. Ar putea fi valabil din nou acum. Eu vorbeam cu o femeie nu de mult, era o anume biserică pe care am menționat-o cu

un timp în urmă, care nu crede că El era Dumnezeu, Divinitatea Lui; El a fost doar un profet, un om obișnuit.

71 El a fost așa, într-adevăr. El a fost așa, plus Dumnezeu. Vedeti, El a fost manifestarea. Isus este trupul, Fiul, Omul; Dumnezeu a fost ce a locuit în El. Dumnezeu a fost în El. El a fost un Dumnezeu-om. El a fost un Om, și totuși El a fost Dumnezeu manifestat în trup. Când noi îl vedem pe Isus, îl vedem pe Dumnezeu. Asta este ce a spus El, „Când vedeti pe Tatăl, mă vedeți pe Mine, îl vedeți pe Tatăl.” Pentru că, El era reflecția, pentru că El era Cuvântul, amin, care a fost la început. Amin.

72 El a numit profetii, „dumnezeu.” Știti voi asta? El a spus, „Voi îi numiți 'dumnezeu' pe acela la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu. Cum Mă puteți voi condamna când Eu spun, 'Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?'”

73 Căci, același Cuvânt a spus că EL va fi acolo, și iată Cuvântul manifestat din nou. Și totuși ei nu au vrut s-o creadă.

74 Această femeie mi-a spus, „Eu pot să-ti dovedesc.” A spus, „Îmi place să te aud când predici, dar există un lucru pe care tu îl faci prea mult.”

„Ei bine, ce este?”

A spus, „Tu te lauzi prea mult cu Isus.”

75 Am spus, „Eu sper că asta e tot ce are El împotriva mea când vine El.” Și ea a spus... Am spus, „Eu sper că asta e tot ce poate El, vina care o poate găsi El în mine.” Am spus, „Dacă aveam zece mii de limbi, nu aș putea vorbi îndeajuns, oh, vai, ceea ce este El!”

Ea a spus, „Dar, tu, îl faci pe El Dumnezeu.”

76 Am spus, „El a fost. Sau, dacă El nu a fost, El a fost cel mai mare înșelător pe care l-a avut lumea vreodată.”

A spus, „El a fost un profet.”

77 Am spus, „El a fost un Profet, asta-i adevărat: un Dumnezeu-profet, plinătatea Cuvântului. Profetul doar a avut Cuvântul venit la el, asta este ce îi face pe el—ce l-a făcut un profet. Dar El a fost plinătatea celui Cuvânt.”

78 Și ea a spus, „Eu pot să-ți dovedesc.” A spus, „Tu îl faci Divin.”

Am spus, „El a fost Divin.”

Și ea a spus, „El nu poate fi Divin.” Am spus, „El... Dar El a fost.”

A spus, „Tu ai spus că ai crezut Biblia.”

Am spus, „Eu cred.”

79 A spus, „Îți voi dovedi, cu Biblia ta proprie, că El nu a fost Divin.”

80 Am spus, „Fă-o. Dacă Biblia spune așa, atunci eu o voi crede, pentru că eu cred că Cuvântul este drept.”

81 A spus, „Pe drum de jos către mormântul lui Lazăr, îți amintești asta în Sfântul Ioan 11?”

Am spus, „Cu certitudine, doamnă.”

82 A spus, „Bine, acum, pe drum în jos, El a plâns. Biblia a spus, `El a plâns.”

Am spus, „Desigur, Biblia a spus că El a plâns.”

A spus, „Cum ar fi putut El să fie Divin și să plângă?”

Am spus, „El a fost uman.”

„Uman și Divin?”

83 Am spus, „Da, doamnă. Tu nu reușești să vezi. El a fost un-un om mergând pe acolo, plângând cu acei care plâneau, așa este, îndurerat cu cei îndurerați. El a fost un Om. Dar când El și-a îndreptat micuțul, Lui trup fragil, și a spus. “Lazăre, vino afară” și un om care a fost mort de patru zile, a stat pe picioarele lui. A fost nevoie de mai mult decât un om, acela a fost Dumnezeu în Om.” Cine poate învia morții, în afară de Dumnezeu? El este Învierea și Viața! Așa este.

84 În acea noapte pe mare, când El se afla acolo afară, obosit, culcat în partea din spate a corabiei, unde zece mii de diavoli au jurat că Îl vor îneca în acea noapte, și acea corăbioară se bălăbănea ca un dop de sticlă acolo afară pe o mare furtunoasă. Acei diavoli s-au gândit, „Noi L-am prins acum. El doarme; noi vom îneca toată grămada.” Oh, El a fost un Om, obosit, dar în momentul când s-a sculat, El a pus piciorul Lui pe frânghia de catarg, și a privit în sus și a spus, „Taci, fi liniștită,” și vânturile și valurile L-au ascultat. Acela a fost mai mult decât un om.

85 El a fost un Om când Îi era foame, a venit jos de pe munte, căutând după o bucată de pâine sau ceva de mâncare, sau o smochină dintr-un pom. Dar când El a luat cinci pâini și doi pești, și a hrănit aici mii, acela a fost Dumnezeu în acel Om. Așa este.

86 Oh, orice om de care s-a ales vreodată ceva a crezut aceea, toți poezii care au crezut aceea. Nu-i de mirare căci unul a scris:

Trăind El m-a iubit, și murind, El m-a salvat;

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe;

El m-a justificat liber pentru totdeauna;

Într-o zi El vine, O glorioasă zi!

87 Eddie Perronet, ale cărui cântări nu se vindeau. Într-o zi, clătinându-se sub influența Duhului Sfânt, a apucat un pix, el a scris cântarea de inaugurare, când a scris:

Toți să aclameze puterea Numelui lui Isus!

Îngerii să cadă prosternați;

Să aducă înainte diadema regală,

Încoronați-L Domn al tutorora! (Aleluia!)

88 Desigur, asta este ce credem noi că a fost El. Da, domnule.

89 Ea a trebuit să creadă imposibilul acum, în gândirea modernă a acelei zile. Așa și voi trebuie să credeți imposibilul, să vedeți Viața nouă, să vedeți ceva întâmplându-se. Dar dacă El a recunoscut... Ea L-a recunoscut ca fiind Cuvântul, atunci imposibilul poate avea loc, pentru că El este Creatorul, și va sta alături de

tot ce a spus El.

90 „Și toate lucrurile sunt posibile pentru aceia care pot crede.” Acesta este Cuvântul Lui. Dar imposibilitățile sunt manifestate când Dumnezeu este luat pe Cuvântul Lui. Da, domnule. Când Dumnezeu este luat pe Cuvântul Lui, imposibilitățile sunt—sunt manifestate. Când Dumnezeu spune că aceasta va fi, atunci voi luați acel Cuvânt și urmăriți cum, imposibilitățile se întâmplă. Cu siguranță se vor întâmpla.

91 Dar observați, chiar în toată aceea, ea a spus, „Chiar și acum, Doamne, orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu o va face.” Ea știa că putea doar obține acel Cuvânt să vină din partea Lui. Aceea-i tot ce trebuia ea să facă, a fost să obțină acel Cuvânt. Da, a fost ceasul ei cel mai întunecat, și Isus a venit pe acolo și a chemat. Oh, ce lucru au văzut ei, o înviere!

Să ne uităm la încă câțiva unde au venit ceasurile întunecate.

92 A fost un om o dată, numit Iov, unul dintre cei mai vechi profeți din Biblie. El a fost un om mare. EL a—el l-a iubit pe Domnul, și a făcut tot ce a știut el cum să facă. Și Satan a dorit să-l cearnă, astfel i-a spus lui Dumnezeu într-o zi... Da, i-a spus Dumnezeu, mai degrabă, „Unde ai fost, Satan?”

93 A spus, „Oh, am umblat înapoi și înapoi și în sus și-n jos pe pământ.”

94 EL a spus, „Ai luat tu seama la robul Meu Iov? Nu este nici unul ca el pe pământ. EL este un om perfect.”

95 „Oh,” a spus el, „sigur, Tu îi dai totul, faci totul pentru el. Desigur, el este un am bun. Dar lasă-mă să-l am o singură dată, eu voi schimba melodia. Îl voi face să Te blesteme, în fața Ta.”

96 El a spus, „Tu nu o poți face.” Aceea este încrederea Lui într-un credincios. De ce? El este Infinit. El este Etern. El cunoaște sfârșitul de la început. El a știut că Satan nu o putea face. Căci, El este Cuvântul, El a știut ce va face Iov.

97 Acum, amintiți-vă, Iov, el l-a lovit cu bube, i-a ucis copiii, i-a luat tot ce avea el. Sănătatea lui era dusă. Chiar și mângâietorii lui au venit, și nu au putut face altceva decât să-l acuze de a fi un păcătos în ascuns. Și bătrânul Iov a ajuns în așa stare încât a ajuns așa îndurerat.

98 Tu trebuie să ajungi în suferință, mai întâi. Tu trebuie să ajungi la un timp unde să fi la capătul drumului.

99 Iov a ajuns la capătul drumului, când a spus, „Blestemată să fie ziua în care m-am născut. Fie ca soarele nici măcar să nu strălucească, și fie ca luna să nu lumineze peste noapte, fie ca numele să nu-i mai fie chemat niciodată.” Și în acea suferință atunci Isus a venit înainte. A privit în jos, și a spus, „Eu văd, ca un om, o floare moare, și rășare iarăși primăvara. Dacă un pom este suflat jos, crește din nou prin mirosul apei.” El a văzut toată viața botanică trăind din nou, dar a spus, „Omul se întinde jos, își dă duhul, unde este el?” El știa că era un om bătrân. A spus, „Fiii lui vin să jelească asupra lui, și el nu o percepe. Oh, de m-ai ascunde Tu în mormânt și m-ai păstra în locul ascuns, până-Ți va trece mânia. Rânduiește-mi o vreme și stabilește-mi un timp. Noi am mers...” Și continuând așa, vorbind. El a fost la capătul, suferinței lui, „Ce se va întâmpla? Frunzele trăiesc, ele vin înapoi în

pomi, florile vin iarăși înapoi, orice altceva vine sus, dar un om se întinde jos și își dă duhul!" El era în suferință. El nu a știut ce i se putea întâmpla, și el la acea vârstă.

100 Când el a făcut-o, atunci Isus a venit înainte. Dumnezeu i-a îndreptat capul către cer, și el a văzut pe Isus venind în zilele din urmă.

101 Acel ceas cel mai întunecat când nevasta lui a spus, „Blestemă pe Dumnezeu și moartea," totuși el a spus, „Femeie, tu vorbești ca o femeie ne bună. Domnul a dat, și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului." Până și nevasta lui l-a respins. Biserica lui l-a respins. Toți l-au respins.

102 În acel ceas întunecat, unde el nu a știut încotro se îndrepta el de acolo, Isus a venit înainte. Atunci el a strigat, „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în zilele de pe urmă El va sta pe pământ. Și chiar dacă după ce viermii pielii nimicesc acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu, pe Care îl voi vedea eu însumi." În ceasul lui cel mai întunecat, atunci Isus a venit înainte. Da, domnule.

103 Moise, pentru Moise, ceasul cel mai întunecat a venit pentru el în Israel. El se afla chiar în linia de datorie; l-a întâlnit pe Dumnezeu acolo sus în rug, și a spus, „EU SUNT CEL CE SUNT." A mers jos și a luptat prin tot felul de a lui Iane și Iambre, care încercau să imite lucrarea lui. Prin toată aceasta, el a stat credincios lui Dumnezeu. În final a făcut Israelul să creadă. Și aici vine el din Egipt, mergând sus către—către țara făgăduită, unde Dumnezeu a spus, „Te vei închina Mie pe acest munte." Acela a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Moise a știut că trebuia să meargă la acel munte. Amin. Dumnezeu a spus așa! Nici un Faraon nu-l poate ucide. Nici un diavol nu-l poate ucide. Nimic nu-l poate ucide. El vine la acel munte. Amin! Aleluia! Mă simt religios. El merge la acel munte.

104 Așa suntem noi pe drumul nostru către Glorie! Nimic nu ne va opri. Nu, domnule. Dumnezeu va adevăra Cuvântul Său. Nu-mi pasă ce are loc, El o va face, oricum. Da.

105 Pe drumul lui, chiar pe calea de datorie. Iată-l, împrejmuit între munți. El ascultă și aude un vuiet în spatele lui. Ce este acesta? Carele lui Faraon, cu miile, venind; în armură, și sulite și lucruri, să-i frământă și calce jos. Acolo-i Marea Roșie, îi tăia calea. Ce a făcut el? El a intrat în ne-... A ajuns în necaz. Poporul toți țipau, „Oh, noi o s-o încasăm acum. Faraon ne va ucide, săbiile lui vor fi trecute prin noi. Copiii noștri vor muri aici în pustiu."

Moise a strigat, „O Dumnezeule!"

106 Și atunci Isus a venit pe scenă. El era Stâlpul de Foc. Așa este. El a coborât și El a atârnat între el și pericol. Amin. El este Mediatorul nostru. El este cel ce Stă în mijloc, amin, un Mijlocitor. Acolo a stat El, stând acolo; întunecime pentru Egipteni, aceia care au venit să încerce să facă ceva cu privire la aceasta. El a fost Lumină pentru ei, prin care să umble. Apoi dimineața când vântul a început să sufle foarte tare, acea noapte, atunci ce a făcut El? El a venit în forma Stâlpului de Foc.

107 El încă este acel Stâlp de Foc. Da, domnule. Când El a fost pe pământ, El a spus, „Eu vin de la Dumnezeu, și Mă duc la Dumnezeu."

108 Și după moartea Lui, îngroparea, învierea, și înălțarea; Sfântul Pavel, pe drumul lui în jos către Damasc, a fost doborât de acel Stâlp de Foc, a fost un Evreu. El nu ar fi spus aceasta... A spus, „Doamne, Cine ești Tu?” Cu literă mare D-o-a-m-n-e, Elohim. „Cine ești Tu pe care eu prigonesc?”

El a spus, „Eu sunt Isus.”

109 Amin! Aleluia! El este Cel dintâi și Cel din urmă. El este încă același. „Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, totuși voi Mă veți vedea. Eu voi fi cu voi, chiar în voi.” Același Stâlp de Foc, același Dumnezeu făcând același lucru, cu aceeași făgăduință, amin, făcând Cuvântul Lui manifestat. „Eu sunt Învierea și Viata. Eu sunt Cel ce Era, Cel ce Este, și Cel care Va veni.” Da, domnule. Da.

„Părinții noștri au mâncat mana în pustiu.”

110 El a spus, „Ei sunt, fiecare, morți. Dar, EU SUNT CEL CE SUNT.” Moise... În rugul aprins, acela a fost EU SUNT. El încă este EU SUNT, nu Eu am fost; EU SUNT, timpul prezent, în toate timpurile.

111 Noi aflăm aici că Moise a fost împins chiar în acest colț, și Cristos a venit jos. Acum, și Biblia a spus căci, că, „Moise a estimat ocară lui Cristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului.” Ocară lui Cristos! Cristos a fost Ungerea, Logosul care a mers afară din Dumnezeu. Îngerul, orice cititor al Bibliei știe că acel Înger a fost Cristos. Și iată acolo a fost El în pustiu, și El a venit pe scenă, în forma în care El a trebuit să fie manifestat. Glorie lui Dumnezeu!

112 El vine astăzi în formă, același Cristos, manifestându-l.

113 El le-a spus că El îi va scoate afară. El făcea aceasta. Acolo vine El să stea cu Cuvântul Lui, să-L adeverească. Apoi după ce El a venit, cum a făcut El la Marta, atunci El a chemat. A spus, „Moise, de ce strigi tu la Mine? Vorbește acestui popor, ca să porniți înainte.” Acel ceas întunecat, Marea Roșie s-a despiciat și ei au trecut dincolo, în călătoria lor ca să împlinescă Cuvântul lui Dumnezeu. Da, în ceasul cel mai întunecat al lui Moise, atunci Isus a venit înainte. Noi avem timp acum... El l-a chemat pe Moise.

114 Noi vrem să vă atragem atenția la un alt om micuț. Numele lui era Iair. Sunt așa de mulți din ei în lume astăzi. El a fost un credincios în ascuns. El l-a iubit pe Isus. El a auzit despre El. El L-a crezut. Dar, vedeți voi, el deja s-a alăturat unei organizații. Da. El—el—el—el doar... El nu a putut veni afară și să mărturisească aceasta. El a crezut, dar nu a putut mărturisi aceasta, astfel el deja s-a alăturat cu necredințioșii. Dar el cu adevărat a crezut.

115 Voi știți, când un om ajunge în acea stare, uneori Dumnezeu îl aduce la confruntare. Este la necaz când noi ne arătăm cu adevărat culorile noastră, ceea ce suntem de fapt.

116 Astfel acolo era el, el deja era unit cu necredințioșii, și el deja a mers acolo și și-a trecut numele în registru, și așa mai departe. Și el era un preot, și astfel el—el doar cu greu nu a putut face o mărturisire, căci acela era tichetul lui de masă. Astfel, dar el totuși îl credea pe Isus.

117 Într-o zi, fetița lui s-a îmbolnăvit. Oh, vai. El, fără îndoială că omul, dacă el... în acel fel, ar fi chemat doctorul. Medicul a venit, a vizitat copila. Febra ei s-a

în răutăți și mai rău. După o vresne ea a devenit așa de fierbinte, și totul, ea în cele din urmă a ajuns pe punctul de moarte. El era în necaz. El a trebuit să facă ceva. El—el doar nu a știut ce să facă. Acum s-a gândit, „Dacă aş putea doar să-l găsec pe El, oriunde s-ar afla El.” Acum el nu a așteptat până s-a întunecat, cum a făcut Nicodim, pentru a avea o întrevedere în taină. A fost timpul pentru acțiune, a sosit timpul pentru a acționa și el a trebuit să acționeze atunci.

118 Și mă gândesc, frate, soră, la fel este acum. A sosit timpul pentru acțiune. A sosit timpul pentru a crede sau a nu crede. Acea linie de separare vine la fiecare bărbat și femeie. Acesta vine la fiecare copil. Uneori când treceți de acea linie, există numai un singur lucru rămas, acela este judecata, când treceți între milă și judecată, când treceți de acea linie.

119 Amintiți-vă, el a ajuns în necaz. Nu a știut ce să facă. Acolo au stat preoții lui, toți rabinii stând în jurul lui. Frăția era cu el, toți jos acolo, privind la fetița lui cum moare. Doctorul stând afară, cu mâinile încrucișate, dând mâna cu el, „I-am dat fiecare medicament pe care l-am știut, și totuși...”

120 Vedeți, era Isus care lucra tot timpul. Isus făcea aceasta cu un scop, ca să scoată la suprafață culoarea aceluia mic. După o vreme, îl pot vedea că se duce să își ia pălăria lui mică neagră și și-o pune, își ia pe el pelerina lui micuță de preot.

„Unde te duci?”

121 „Eu mă... Am auzit că El se află jos la râu. Mă duc după El!” Oh, vai! Într-acolo a pornit!

122 În acel ceas de necaz, el a trebuit să facă o decizie: să lase copila lui să moară, sau el știa că aceea a fost manifestarea Cuvântului. El era un preot, și a citit Cuvântul, și el a știut că aceea era manifestarea lui Dumnezeu. Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine. El a știut aceea, și a fost forțat spre chestiunea aceea. El a trebuit să facă o greșală, să o lase pe copila lui să moară, sau să facă mărturisirea lui. Când a ajuns în acel necaz, a fost cam pe la acel timp când Isus a venit înainte. El s-a dus să-L vadă. A spus, a spus, „Voi merge cu Tine, orice spui Tu.” Și afară pe drum, iată că vine un mesager, lucrul întunecat acolo. A făcut mărturisirea lui, că el Îl credea. El deja s-a excomunicat singur atunci, și s-a expus în ochii publicului atunci, că el era un credincios în Isus.

123 Și aici vine un mesager, a spus, „Nu deranja pe nimeni, pentru că fiica ta a murit deja. A murit ieri. Ea este deja moartă. Nu, nu te mai ocupa de asta.”

124 Și, oh, inima lui mică gata să cedeze. Dar el a privit și a văzut acei ochi ai lui Isus, a spus, „Nu ți-am spus Eu ție? Nu te teme, dacă vrei să vezi Slava lui Dumnezeu. De ce îți este frică? Ti-am spus deja că Eu voi merge.”

125 El deja a spus ca El va veni. El deja a spus că El va face aceasta, și iată-L că o face. Amin. El a spus că El va apărea pe scenă în zilele de pe urmă și va face aceste lucruri cum El le-a făcut, așa cum am citit seara trecută și am vorbit. Iată-L făcând aceasta. De ce vă este frică?

126 Amintiți-vă, când El a venit, și El a chemat-o din morți. El a venit pe scenă și a chemat-o din morți.

Bătrânul orb Bartimeu, o dată, a atins ceasul lui cel mai întunecat.

127 Isus se afla jos acolo, a organizat un dejun al Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline jos acolo Ierihon, și El îl avea pe Zacheu jos acolo. El l-a întâlnit într-un pom, jos pe stradă. Astfel când El era... Bine, El nu ar fi organizat nimic altceva, sunt sigur. Vedeti? Astfel atunci când a venit El acolo, și El—El l-a avut pe el, Zacheu a mers cu el.

128 Bătrânul orb Bartimeu era orb de când a fost un băiețel. Așa că s-a gândit că Isus ar putea veni afară pe acea poartă, și el aștepta. După o vreme a auzit mult zgomot, și toți venind într-acolo.

129 Și l-a auzit pe preot spunând, „Măi! Măi, tu, tu care urci sus pe deal acolo! Ai—ai—ai... Noi auzim că tu învii pe cei morți. Noi avem un cimitir întreg plin de ei aici. Dacă tu ești Mesia, dacă tu ești Mesia, vino aici și învie acești morți.”

130 Voi știți, că același diavol încă trăiește, vedeți, în formă de religie, în același fel. Vedeti?

131 „Dacă tu ești Mesia, noi tu înviezi morții; noi avem un cimitir plin de ei aici. Vino.” Și, oh, toți strigau. Unul strigând. „Osana Profetului!” Un altul strigând *aceasta, aceea, sau cealaltă*. Așa o confuzie!

132 Acest om bătrând orb s-a gândit, „Oh, eu L-am ratat. El a venit afară acolo, și eu am crezut că El va veni pe aici. Am fost pus în locul greșit.” Și s-a pus să strige. S-a gândit, „Dacă El este Cuvântul, El este Dumnezeu; El trebuie să fie.” Astfel, „O Isuse, Tu Fiu al lui David, ai milă de mine!” În acel ceas de necaz, el a strigat.

133 Acum Isus, dacă o marcați aici, a fost la Ierihon. Unde au spus că el ședea, era la o sută cincizeci de iarzi de locul unde se afla Isus. Cu mfi de oameni năvălind în jurul Lui, El nu ar fi putut auzi strigătul celui om. Nu. Dar El l-a simțit. El s-a oprit.

134 Eu vreau să predic, în una din aceste seri: „Și atunci Isus s-a oprit.” Oh! „Și atunci Isus s-a aplecat.” Oh!

135 Dar când Isus s-a oprit, ce a fost aceasta? El l-a chemat. „Învățătorul a venit. Nu fi îngrijorat,” au spus ucenicii, „El te cheamă pe tine. El te cheamă pe tine.” L-a chemat afară din acea mulțime.

El face același lucru acum. Se înțelege aceasta? Vedeti?

136 „Învățătorul a venit și a chemat după tine.” Și El cheamă de la—de la orbire la lumină, de la întuneric la lumină. Și el l-a chemat, a trecut de la moarte la Viață. „Învățătorul a venit și El te cheamă.” Și când El l-a chemat, El i-a redat vederea lui.

137 Micuța femeie cu scurgerea de sânge, o dată, sus pe deal, a cheltuit toți banii ei, cu doctorii. Ea, fără îndoială, au vândut boii. Au vândut ferma, au ipotecat-o. Au cheltuit tot ce au putut cu medicii, nici unul din ei nu i-au făcut nici un bine. Ea continuu a devenit mai rău și mai rău. Sângele nu se oprea. Mereu, ne încetat mergea, s-a agravat tot mai tare.

138 Și într-o zi, în timp ce stătea acolo și croșeta, sus pe dealul de unde locuia ea, a privit în jos în vale, și a văzut venind o corabie. Toți au început să alerge,

„Osana Profetului!”

139 Ea a auzit de El. Credința vine prin auzire. Acum a spus ea, „Mă voi duce jos și mă voi uita la El.”

140 Și când a umblat jos acolo, și de prima dată a avut o privire la Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în trup, acolo a fost ceva în legătură cu vorbirea Lui și înfățișarea Lui, încât ea a știut că era El. Da, domnule. „Oh, dacă aș putea numai să-I atrag atenția cumva, dacă aș putea numai să-L ating în vreun fel!” Și s-a strecurat printre mulțime și a atins haina Lui.

141 Acum amintiți-vă, nu a fost degetul ei ceea ce a simțit El. Nu, domnule, pentru că îmbrăcămintea Palestiniană atârnă liber. Și El... ei au s-...

Petru a spus, „Toți s-au atins de Tine.”

142 El a spus, „Dar aceasta este o atingere diferită. Am simțit că Eu am slăbit.”

143 Isus a venit. Banii ei au fost duși, totul a fost dus; dar în acel ceas întunecat când sângele nu se oprea, și doctorii nu l-au putut opri, a venit Isus. Și ce a făcut El? El a chemat-o. S-a uitat în jur până când El a găsit-o, și El a spus, „Tu ai avut o scurgere de sânge, dar s-a oprit.”

144 „El este același ieri, azi, și în veci.” „Învățătorul a venit și El te cheamă. A venit și El a chemat.” El a chemat-o înapoi la sănătate.

145 Micuța femeie la fântână, despre care noi am vorbit seara trecută, toate speranțele au fost duse. Poate, probabil că al cincilea ei bărbat a părăsit-o, și ea doar ce l-a luat pe al șaselea în acea noapte, și ea—ea era într-o mică îndoială cu privire la el. Moral, ea era dusă. Ea a vrut să fie o adevărată doamnă; ea, fără îndoială, ea a citit Biblia.

146 Și ea se ducea pe acolo, mergând în sus cam pe la ora unsprezece. Ea nu a putut veni dimineața devreme când vin femeile neprihănite. Și ele cărau apa sus pe capul lor, și ulcioarele, și au mers înapoi jos. Și astfel ea nu a putut veni, să se amestece cu ele. Ei, ei aveau o segregare a aceluși lucru în acea zi, cea dreaptă cu cea greșită nu se puteau amesteca împreună. Cele imorale stăteau în locul lor, astfel ea nu a putut veni cu restul din ele. Ele nu ar fi lăsat-o să vină. Așa că după ce fiecare și-au luat apele și au mers înapoi... Ea a venit pentru mai Bună.

147 Și atunci vine ea sus acolo cu acest vas pe capul ei, fără îndoială că ea mergea înainte, gândind, „Acum, bărbatul cu care m-am măritat, sau, pe care l-am primit noaptea trecută, mă îndoiesc de el. El este un bărbat, se comportă așa ciudat. Eu-eu doar nu știu în ceea ce-l privește. Nu am nici o șansă. Sunt exclusă din societate. Și nu pot merge la acele biserici, ei nu... Doar uită-te la ele! Nu știu ce să fac. Sunt în necaz. Și am citit Biblia; desigur, într-o zi, acel Profet va veni pe scenă. Acum eu știu că ei au pretins că nu există un astfel lucru, și asta este așa, "Poate o sută de ani departe, și o mie de ani departe. Noi am așteptat după aceasta de mii de ani, și nu s-a întâmplat încă, astfel noi nu mai așteptăm după aceasta acum." Totul este așa, "Oh, nu, noi avem biserici și lucruri. Nu avem nevoie de nimic de felul acela acum." Astfel atunci ea mergea înainte acolo, gândind.

148 Voi știți, când vă gândiți la El, atunci este când vi se arată El. Cum am avut noi seara trecută, când erau ei pe drumul lor către Emaus.

149 Când ea se gândea la acele lucruri, a auzit un Om spunând, „Adu-Mi să beau.”

150 Ce ziceți de asta? În orele ei cele mai întunecate, când moralitatea ei era dusă. Poate o domniță frumoasă, a fost lăsată în stradă ca să trăiască așa. Uneori nu este vina fetei, este vina părinților ei, de a lăsa-o să iese afară în felul acela. Și acolo era ea, poate buclele ei mici atârnavă în jos; ea era epuizată, mergând înainte, ostenită, și nimeni nu avea nimic de-a face cu ea, copila, și poate fi o poveste mare în spatele acesteia.

151 Oricum, eu știu un lucru, ea a citit Biblia, și a crezut Biblia. Și acolo era o sămânță mică așezată în inima ei, să spună, „Dacă aceasta se întâmplă vreodată, eu voi ști.” Ea a fost predestinată la aceea.

152 Priviți la acel Iuda vechi stând acolo și acționând în felul cum a făcut. A fost negru jos în adâncul inimii lui. Lumina lumina aici sus în lucrările lui, dar jos în inima lui el nu L-a crezut. Și aici era ea... Vedeți, Lumina nu putea ajunge jos la aceea. Dar aici era ea, crezând, ea a crezut Aceasta, dar viața ei a fost întunecată; când Lumina a izbit, Aceasta a luat întunericul afară. Dar când Lumina a lovit sus aici, Aceasta a întunecat-o peste tot. Aceasta este diferența.

153 Vedeți, ea a fost născută pentru acel scop. Ea, a spus, când El i-a spus câți bărbați a avut, ea... Ce s-a întâmplat? Ea a ajuns dintr-o dată stârnită. Ea a intrat în disperare. A spus, „Domnule, eu pricep că Tu ești un Profet. Eu știu când are să vină Mesia, El va face aceste lucruri.”

154 Atunci El a chemat-o. Atunci el a chemat-o. „Eu sunt Acela, Cel care vorbește cu tine.” Ea a recunoscut aceasta prin Cuvântul lui Dumnezeu. El a chemat-o pe ea de la păcatele ei, la o Viață. Și numele ei este în Biblie, și ea are Viață nemuritoare astăzi.

155 El vă poate chema pe voi în același fel, pentru că El este același ieri, azi, și în veci. Cei...

156 Da, moralitatea ei era dusă, dar totuși a știut că El avea acea disceniere. A știut că acela trebuia să fie Mesia. Atunci când Isus a spus, „Eu sunt El, Eu sunt El,” ea a știut că era.

157 O dată ucenicii se aflau afară pe corabie, toate speranțele erau duse. Furtunile, ei au plecat fără Isus, și furtunile au fost chiar—chiar cum a fost la casa lui Lazăr. Toate speranțele erau duse. Corăbioara veche s-a umplut de apă. Și ei strigau și plângeau, și poate se rugau și au continuat așa, și fulgerele luminau, și corabia s-a umplut cu apă, catargul doborât jos, vâslele s-au rupt, și ei se țineau unul de altul, plângând.

158 Și în acel ceas cel mai întunecat, atunci Isus a venit umblând acolo. Dar el arăta ca o umbră pentru ei. El arăta înspăimântător, ca o nălucă, și au țipat de frică.

159 Aceasta este problema astăzi. Isus vine în timpul ceasului vostru întunecat, și voi vă temeți de Acesta. Voi nu știți ce este Acesta.

160 Ei nu au știut ce era El. Au spus, „Oh, este o nălucă!” Ei țipau.

161 Și atunci El i-a chemat, a spus, „Nu vă temeți, sunt Eu.” in cel mai

întunecat ceas, Isus a venit acolo, Ajutorul lor. Așa este felul cum procedează El întotdeauna, vine în ceasul cel mai întunecat. Atunci Isus a venit și s-a manifestat pe Sine, și a venit la ei.

Petru a spus, „Dacă ești Tu, poruncește-mi să vin pe ape.” Isus a spus, „Vino.”

162 Voi știți ce, prieteni? Curând El va veni pentru aceia din aceste zile din urmă. Acum, nu este ciudat că biserica a ajuns în acest ceas întunecat din nou?

163 Eu am să spun ceva aici. Aceasta nu este o doctrină. Eu doar profetesc. Știți ce s-a întâmplat? Se va ajunge la un punct, curând, notați cuvântul meu, că toate denomi-națiunile vor trebui să se alăture Consiliului Ecumenic. Dacă ei nu o vor face, nu vor putea avea sprijinul Consiliului. De aceea, acolo va fi un boicot, și nimeni nu va putea merge la aceste biserici, sau să meargă la orice biserică; doar dacă veți avea un semn de la biserica voastră proprie, nu puteți cumpăra sau vinde. Voi o vedeți întocmai cum a fost, la fel va fi din nou, un semn al fiarei. Și biserica, ei își dau seama de aceasta, oamenii duhovnicești.

164 Și voi popor Penticostal, oricum, recunoașteți lucrul acesta. Ați început să aceasta. Când bisericile voastre, multe din organizațiile Penticostalilor; și nu e nevoie ca eu să spun denumirile voastre, dar voi știți că ei chiar acum, ei—ei vin în aceasta. Ei deja au mărturisit că ei veneau. Și când voi faceți aceea, ce va trebui să faceți? Voi va trebui să încălcați învățătura voastră Evanghelică a botezului cu Duhul Sfânt. Voi va trebui să vă încălcați doctrina voastră Biblică.

165 Și membri nu vor tolera aceasta. Adevărații Creștini născuți din nou vor muri, mai degrabă. Ei sunt avertizați de Cuvânt. Ei știu că lucrul acesta vine. Da, domnule.

166 Și nu este aceasta ciudat? Și chiar în acest cel mai întunecat ceas, atunci Isus vine înainte și îi cheamă, a spus, „Nu vă temeți. Eu sunt. Eu încă sunt cu voi. Eu sunt aici să manifestez Cuvântul Meu.” Așa cum a fost El atunci, la fel este El acum. El a spus că El va face aceea. Oh, vai! Învățătorul a venit și a chemat după noi.

167 Multe persoane bolnave aici, fără îndoială, că ei șed aici, și doctorul v-a spus că nu mai este nici—nici o speranță pentru voi. Voi ați putea fi în ceasul vostru cel mai întunecat, dar, amintiți-vă, Învățătorul a venit și a chemat după voi.

168 Și într-o zi, într-o zi, Învățătorul va veni și va chema fiecare nume care este scris în Cartea Vieții Mielului. Dacă al vostru nu este acolo, puneți-l acolo acum, căci El urmează să vină și să cheme. Chiar și aceia care sunt în mormânt vor auzi Vocea Lui și vor ieși la Viață. Învățătorul va veni și vă va chema. Și în timp ce El cheamă astăzi, răspundeți și faceți pregătirile pentru acea Zi, este sfatul meu pentru voi.

169 Făgăduința acestei epoci, El a promis că El va fi aici. Lucrurile pe care El le-a făcut, El le va face din nou, și acum din nou Învățătorul a venit și cheamă după voi.

170 Să ne aplecăm capetele. Am încă vreo șase pagini aici, dar eu—eu nu pot să ajung la acestea acum. Să ne aplecăm capetele. Am promis să vă dau drumul devreme, și este deja un sfert peste.

171 Tată Ceresc, O Doamne, lasă să se întâmple din nou. Toate aceste lucruri pe care le-am spus, „Isus a venit și cheamă după tine.” Ce face El când vine El? El cheamă. Și lasă ca aceasta să se întâmple din nou, Doamne. Lasă ca Duhul Tău Sfânt să vină printre oameni în seara aceasta, Domnul Isus în forma de—de Duh. Lasă ca El să vină în această seară și să Se descopere, și apoi să Se manifesteze. Ca acei oameni, cum au crezut ei, noi vom crede, de asemenea, Doamne. Sunt mulți aici, poate, care nu au avut niciodată această ocazie. Ne rugăm ca Tu să le acorzi aceasta din nou în această seară. Căci noi o cerem spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin.

172 Asta este corect, soră, dar doar mergi înainte cu aceea. Acea-i bine. Mergi drept înainte. Oh, liniște deplină, toată lumea.

173 Credeți că El a venit? Așa este. Cheamă El încă când El vine? Acum dacă voi doar veți crede numai. Dacă doar veți crede Cuvântului Dumnezeu, Dumnezeu va acorda acest lucru.

174 Acum priviți, eu nu am timp să chem rândul de rugăciune sus aici. Îi voi chema deseară, acolo afară, dacă este voia Domnului. Învățătorul a venit. El a venit să îplinească Cuvântul Său în ziua de pe urmă. Și ce a fost El atunci, El este astăzi. Ce a fost manifestarea sau identificarea Lui atunci, este astăzi, pentru că El încă este Cuvântul lui Dumnezeu. Credeți lucrul ăsta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Și Cuvântul lui Dumnezeu este un Discernător al gândurilor, intențiilor inimii. Și în felul cum a făcut-o El atunci, este modul cum a făcut El întotdeauna. El încă este același. Dacă El ar face aceea chiar acum, L-ați crede voi? Vă va face lucrul acesta să Îl credeți?

175 Voi oamenii de acolo acum, dați-mi voie să mă uit mai întâi să văd dacă este cineva pe care îl cunosc, șezând pe oriunde aici înăuntru, pe care eu cunosc.

176 Toți care sunteți în jur, sus aici, care nu mă cunoașteți, ridicați-vă mâinile sus; voi știți că eu nu știu nimic despre voi, și sunteți bolnavi, ridicați-vă mâinile sus. Bănuiesc că, toți. Bine, acum, credeți. Doar credeți cu toată inima voastră. Nu vă îndoiiți. Aveți credință. Credeți-l pe Dumnezeu.

177 Am să vă cer să fiți în liniște deplină, luați loc. Nu vă mișcați în jur acum, vă rog să nu. Vedeți? Vedeți? Voi sunteți un—un suflet, trup, și duh. Și duhul vostru... Duhul Sfânt este cu adevărat sfios.

178 Câți vă amintiți, cu mulți ani în urmă, că Duhul Sfânt, când am venit pe aici și v-am spus? Când iau persoanele de mână, El mi-a spus că acest discernământ va veni, și atunci să continui? Vă amintiți lucrul acesta, vă amintiți aceasta? Dar El a spus, „Dacă reușești să-i faci pe oameni să te creadă.” Vă amintiți de zilele acelea, cu mulți ani în urmă? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Voi trebuie să credeți.

179 Am văzut un om, cred că a fost aici jos la cealaltă adunare, stătea chiar acolo. Și Duhul Sfânt... M-am uitat la el când predicam. Era un om infirm. Avea cârje sub brațele lui. Și chiar când am început să fac chemarea, Satan a venit la om, o umbră neagră. Și am urmărit aceasta cu ochii mei. El s-a sculat și a mers afară. El va fi întotdeauna infirm, vedeți. Și astfel, el, pe unde el putea fi vindecat chiar acolo dacă el doar—doar... Vedeți? Dar, doar, eu nu știu de ce. Bănuiesc că el

doar a ascultat de vrăjmaș. Dar dacă voi ați sta și ați urmării acele umbre, să vedeți acele lucruri în forme, în felul cum sunt, și să le priviți cum fac ele. Vedeți, aceasta ar fi...

180 Acum, eu nu pot vindeca. Omul care vă spune că vă poate vindeca, este greșit. Voi sunteți deja vindecați. Dar, este a recunoaște Prezența lui Isus Cristos. Acum dacă Marta a știut că dacă ea îl putea vedea din nou pe El, că ea și-ar obține dorința ei, pentru că El era Cuvântul manifestat, nu putem crede noi într-atâta în seara aceasta, să credem lucrul acesta? Sigur, noi ar trebui. El a venit. El a venit, El a venit în forma Duhului Sfânt. Asta este Cine este El. Acum doar rugați-vă.

181 Vedeți, sus aici, dacă aveam pe cineva să stea aici, chiar aici lângă mine, doar—doar rugându-se; am văzut așa de mulți oameni care se roagă, sunt peste tot în clădire. Trebuie doar să urmăriți aceasta. Nu puteți spune, „Spune, Frate Branham...” Nu, domnule. Eu—eu nu aş putea face lucrul acesta, nici mai mult cât puteți voi să-mi visați un vis. Vedeți? Voi ați putea visa. Voi, Dumnezeu ar putea să vă facă să visați un vis despre mine, voi credeți aceasta, dar nu o puteți face voi înșivă. Nu puteți spune, că, „Frate Branham, eu voi visa un vis despre tine acum.” Nu, nu puteți face asta. Nici eu nu pot vedea o vedenie. Oricine vă dă un vis, acela este cel ce trebuie s-o facă. Același lucru este cu privire la o vedenie.

182 Văd un bărbat care stă chiar aici la capătul rândului, cu artrită. Dacă el va crede cu toată inima lui, Dumnezeu îl va vindeca de artrită. Crezi tu că El o va face, domnule? Așezat acolo afară, bărbatul Mexican, șezând la capătul rândului, vei crede tu aceasta? Bine, domnule.

183 Doamna așezată lângă tine, și ea are artrită, de asemenea. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca, doamnă? (Are *acesta* un recul în el? Mă tem că oamenii nu-l aud.) Vei crede? Bine.

184 Cum e cu cealaltă micuță doamnă Mexicană așezată lângă ea? Ea suferă de o problemă de stomac. Crezi tu că Dumnezeu va vindeca stomacul tău, doamnă?

185 Ea a primit-o. Când văd Lumina aceea coborând, aceasta înseamnă că s-a întâmplat. Da. Asta este. Aceasta a izbit-o. Acolo a fost Aceasta, învârtindu-se chiar în jur... [Porțiune goală pe bandă—Ed.]... aceea o face. Vedeți? Când El poate găsi credință! Vedeți, „Multe lucruri El nu le-a putut face din pricina necredinței lor.”

186 Aici este o doamnă așezată aici rugându-se, chiar aici. Ea este speriată. Ea ar trebui să fie. Ea are o condiție canceroasă, foarte gravă. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune despre acest cancer, sau altceva? Privește către mine. Sunt așa de mulți care se roagă, vezi, acesta este motivul că eu spun acest lucru. Privește către noi. Acum, da, tu nu ești de aici, aceasta nu este casa ta. Ești dintr-un loc numit Porterville, California. Așa este. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune cine ești tu? El știe. Numele tău este Doamna Wintham. Așa este. Acum crede, și cancerul te va părăsi. Dacă tu poți crede! Asta este tot ce Dumnezeu îți cere să faci. Dacă tu poți crede!

187 Nu crezi tu aceasta cu toată inima ta? Cineva în această secțiune aici, tu nu poți crede? Învățătorul a venit și te-a chemat. El te cheamă de la moarte la Viață, de la boală la sănătate.

188 Aici este un bărbat care șade chiar în spate aici, cu capul aplecat, rugându-se. El de fapt nu se roagă pentru sine, el se roagă cu privire la altcineva. Este o—o fată. Este fiica lui. Crezi tu, domnule? Tu ai probleme cu picioarele tale. Ai probleme cu genunchiul tău. Așa este. Nu mai este nevoie să plângi, acela este El acolo alături de tine. Fiica ta este într-un spital, nu-i așa? Caz de tuberculoză. Tu crezi. Crezi tu? Învățătorul a venit și cheamă după ea. Vei crede tu, ca tată al ei? O vei face? Fie ca El să o viziteze în această seară, și pe tine. Fie ca aceasta să se termine.

189 Aici este un băiețel, un băiețel cu fața brună. El suferă de o boală a pielii, și asmă, un băiețel Mexican, băiat Mexican așezat acolo. El nu este de aici. El este din San Jose. Crezi tu, fiule? Un alt lucru, tatăl tău este aici cu tine. El este un slujitor. Aceea este corect. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune care este numele tău? Te va face lucrul acesta să crezi cu adevărat puternic? Numele tău este Reuben. Acum crede. Aha. Dumnezeu te va însănătoși.

190 Învățătorul a venit și El cheamă după tine. Oh, păcătos, oh, persoană bolnavă, nu-l vezi tu pe Învățător manifestat într-o ființă umană, în mijlocul credincioșilor? El a venit ca să-i cheme pe copiii Lui credincioși la sănătate. El a venit să cheme păcătosul la pocăință. Recăzut, membru de biserică, Învățătorul a venit și cheamă după tine.

191 Crezi tu aceasta? Crezi tu aceasta pentru nevoia ta chiar acum? Dacă da, ridică-ți mâna sus, spune, „Eu cred pentru nevoia mea.” Atunci ridică-te în picioare acum și acceptă aceasta. Învățătorul a venit și cheamă după tine. Și oricine ești tu, pentru orice nevoie ai, învățătorul a venit și El cheamă după tine. El este același ieri, azi, și în veci.

192 Acea micuță femeie s-a dus în cetate, și a spus, „Veniți, să vedeți un Om care mi-a spus ce era greșit.” Voi nu v-ați dus în cetate. Voi ați venit și ați văzut aceasta, voi înșivă, așadar învățătorul a venit și cheamă după tine.

193 Ridicați-vă mâinile și lăudați-L, și spuneți, „Doamne Isuse, eu sunt un păcătos; iartă-mă. Eu sunt un recăzut; ia-mă înapoi, Doamne. Am nevoie de Duhul Sfânt; umple-mă. Sunt bolnav; vindecă-mă. Sunt infirm; fă-mă bine.” Învățătorul a venit și cheamă după tine. Ridicați-vă mâinile acum și dați-I laudă. Amin.

194 (Dă-ne un mic ton aici, „Eu îl voi lăuda, eu îl voi lăuda.” O știți? Eu Îl voi lăuda. O știți asta, nu-i așa?)

Credeți voi?

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,

Oh, lăudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

195 Voi Îl iubiți? Acum nu vă place să-I cântați în timp ce El este aici? El este un Duh care se mișcă în jur prin clădire. El cunoaște inimile voastre, știe totul despre voi. Să-I cântăm aceasta, cu toată inima noastră.

Eu Îl voi lăuda, (ridicați-vă mâinile când o faceți), Eu... (acum doar

lăudați-L)... Îl voi lăuda,

Oh, laudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Oh, dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

196 Oh, doamnă, tu în scaunul cu rotile, dacă tu doar vei crede puțin mai mult chiar acolo. „Eu...” Să încercăm încă odată. Eu aștept după ceva.

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,

Oh, laudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

197 Acum în timp ce cântăm aceea din nou, întoarceți-vă în jur, dați mâna cu cineva, în timp ce o cântăm, cântăm, „Eu Îl voi lăuda.” Haideți, toți împreună acum.

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,

Oh, laudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

198 Oh, prieten păcătos, nu ai vrea să pășești sus aici acum? Veniți sus și dați-I laudă, voi tot poporul. Voi toate persoanele care doriți să-L mărturisiți ca Mântuitor. În Prezența Lui, în timp ce sfinții se închină în Duhul, nu ați vrea să veniți să stați aici? Spuneți, „Eu vreau să mărturisesc, în această seară. Eu vreau să-I dau laudă. Vreau să vin. Nu mă rușinez de El. Vreau ca lumea să știe că îl accept pe El ca Mântuitorul meu, chiar aici în timp ce El este prezent.” Veniți în timp ce o cântăm.

Eu Îl voi lăuda, (nu vreți să veniți?) eu Îl voi lăuda,

Oh, laudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Oh, dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Său a spălat fiecare pată.

190 Oh, asta este, doamnă, vino drept înaintea. Cine altcineva va veni, în Prezența lui Cristos? Vino chiar aici sus, soră, stai aici.

200 Vreo altă persoană care vrei ca El să fie Mântuitorul tău, chiar acum, care nu se rușinează. El a spus, „Dacă vă rușinați cu Mine înaintea oamenilor, Eu mă voi rușina cu voi înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri.” Dacă nu vă rușinați cu El acum, și vreți ca Mântuitor al vostru, în timp ce El este aici! Voi L-ați văzut. Este atât de perfect, Cuvântul tnsuși L-a făcut cunoscut. Veniți sus în timp ce se închină acum. Nu vreți voi să veniți sus?

201 Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Aici vine o doamnă în vârstă, ajunsă la o vârstă înaintată. Nu vreți voi să veniți acum?

Eu voi... (cântați-o acum)... Eu voi lăuda...

202 Așa este, tinerilor, veniți drept înaintea în jur. Doar dați laudă. Dumnezeu

să te binecuvânteze, doamnă, acela este felul de a face aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze, tinerilor.

... păcătoși ucis;
slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

203 În timp ce slujitorii merg la aceste persoane acum nu ar vrea altcineva să vină? Recăzut, vei veni tu, spune, „Îmi este rușine de viața mea”? Aici este El. Credeți că eu sunt slujitorul lui Dumnezeu? Ridicați-vă mâinile. Păi, Isus Cristos este în mijlocul nostru. Nu vreți voi să veniți?

Dați-I slavă slavă... (Nu vreți voi să veniți, dați-I slavă?)... popor,

Căci Sângele Lui a spălat...

204 Marta, vi tu, sau vei sta tu în casă cu Maria? Vei sta tu în spate în ceva organizație, și să spui, „Oh, biserica mea nu O crede în acest fel,” când Cristos este manifestat? Veți sta voi în spate și să spuneți aceea, sau veți veni voi afară? „Bine, eu vă voi spune, când eu . . . ” Nu. Astăzi, acesta este ceasul. Moartea atârână în jurul vostru, ca fiica lui Iair.

205 Vino acum! Recăzutule, vino acum. Păcătosome, vino acum. Acesta este timpul. Învățătorul a venit și El cheamă după tine. El te cheamă. Tu spui, „Cum știu eu?” El folosește vocea mea. Dacă El folosește vocea mea să spună boala, supărările și lucruri, nu știți voi că El cheamă și pentru păcat? Veniți afară! Veniți acum, aceasta poate fi ultima ocazie care o veți avea vreodată.

206 Încă o dată, sunt mai mulți aici care ar trebui să vină, prieteni. Nu vreau să vă stânjenesc, să vă scot la iveală în acest mod. Asta nu este drept. Dacă voi uneori poate... Acei Farisei credeau că erau mântuiți, dar ei nu erau. Voi vă gândiți același lucru. Veniți acum.

207 Fiți siguri! Să nu, să nu luați doar jumătate de șansă la aceasta. Dacă există vreo mică îndoială în mintea voastră, nu luați nici o șansă. Haideți acum. Acum este timpul, acum în timp ce Fântâna este deschisă, în timp ce Duhul Sfânt este aici. Învățătorul a venit. Acea îndoială mică, este ceea ce El încearcă să vă spună, „Tu te îndoiești.” Dă aceasta la o parte. Vino, acum. Învățătorul a venit și cheamă după tine. Așa este, doar continuați să veniți, continuați să veniți.

Eu Îl voi lauda, eu Îl voi lauda, (Nu vreți voi să veniți să-I dați laudă?)

Lăudați Mielul pentru păcătoși ucis;

Dați-I slavă, voi tot poporul,

Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

208 Acum în timp ce păcătoșii vin, să-l pretindă pe El; poporul să-I dea laudă, în timp ce o cântăm acum. Cu mâinile voastre sus, cântați să-L lăudați, acum, toți împreună.

Eu Îl voi lauda, eu Îl voi lauda,

Lăudați Mielul pentru păcătoși ucis;